

לח:

אלו נאמרין פרק שביעי סוטה

מסורת הש"ס

(א) [מנחות מד.] (ב) ברכות
לד. (ג) לקמן מה. (ד) ר"ה
לה. (ה) פסחים פה. (ו) פרה
פרק יב מ"ב. (ז) [חז"ל יח].
(ח) [לעיל ע"א]. (ט) רש"י.

תורה אור השלם

1. וְשָׂמָּה אֶת שְׁמִי עַל בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְאֵין אֲכַרְבֶּם:
- מכאשר וזו
2. וְאֶבְרָכָה מְרִבְכָּךְ וְעַלְלֶךָ אֶרֶר וְתִרְבֶּךָ כֹּךְ כָּל מִשְׁפַּחַת אֲבֹתֶיךָ וְיִרְבֶּה בְּנֵי דָוִד:
3. וְיִשָּׂא אֲדָרֵי אֶת יְדֵי אֵל הָעֵץ וְיִכְרַם וְיִמְשַׁל מִנְעֻשׁ הַתְּהוֹמָה וְהַתְּהוֹלָה וְיִשְׁלַח שְׁלִיחֵיהֶם וְיִקְרָא שֶׁם עֹבֵד עֵץ הוּא יִבְרַךְ בִּי וְנָתַן מִלְחָמוֹ לְדָלִיד:
5. בִּי יִתֵּן מִנְחָה מִנְחָה רַחֲמֵיךָ בְּעֵינַי קֵל בְּעַל מִנְחָה:
6. אֵל תִּלְחַם אֵת תְּהוֹמֵי וְרַע עַן אֲלֹהֵי אֶת הָאֵשׁ לְמִשְׁפַּחְתִּי:
7. וְעַן וְאֶמְרוּ וְיִשְׂמְחוּ אֵת הָאֵשׁ שֶׁשִּׁבְחָה אֶת יְהוָה וְעֵתֵינוּ לֹא אָרָא:

מוסף רש"י

אם הבטתה שרש
אם כפי רחוק
תחלחלו. לומר אל
על עומת מורט
חזקת שאלו (ברכות
לא לא לידע
שטורטור לא מונות
אישית עדי לא ספס, לא
הנח על שטטטטט
לא מונות וסוף
לא כבירט על די ק
סכט (קדקט) חס
הגטורטור בלא
לא מונות איש
עיתית לא לא עש
שאחור חכנים
כל בירט. ואלס
ששט שטטט כלל כרס
אין דול עומת חק סכס
סכס סכס
אישית סכס לא
כלל כרס לא גא חס
לא מונות של
אברו איש מפתח בן
ישראל
ששטטטטטט
לא מונות, שכל
ידוע לטין אין מפתח
לא מונות.

משלשם ספא. אזהרה זו הכהנים יחידיו: **ושמו את שמי.** מלה הכתוב הדבר בכן להיות ברכה זו שימת שמו על עמו ולא עשה צורך ישראל אלא צורך מקום: **ואכרסם מצריץ.** דאילו ואני אכרסם אישראל קאי כר"ע דלמר באלו טריפות (סו"ף דף מט.) למדת ברכה ישראל מפי כהנים באלו טריפות הגבורה ללא תעבור

כְּשֶׁהוּא חֹמֵר וְאֵי חֹמֵרִים הֵיוּ חֹמֵר
הַסֵּהִימִים מִבְּרִיכִים אֶת יִשְׂרָאֵל וְהִקְדִּיחַ
מִקְדָּשִׁים עַל דָּם: לִפְרָקִים. בְּחִגִּים
וּמוֹעֲדֵים: שְׁמִינִי עוֹלָה בְּעֶזְרֶה
קֹדֶשׁ שְׂסִימִים שְׁלִים כְּצוֹר רָחֵל זָרִיךְ
לַעֲלֹת עַל הַדּוֹקֵן: וְיֵרֵד מַעֲשֹׂשׁ.
אֲלֵנָה בְּעוֹד עֹבֵדָה בְּיַד בִּירָךְ וְחֵלֶ"כ
יֵרֵד מַעֲשֹׂשׁ אֲלֵנָה שְׁחָתָה הוּא דְגָמֵר:
מַעֲשִׂיָהּ וְהוּא עֲקָרִי כְרִעִיָה. מִמְּקוֹמָם
בְּעֶזְרֶה אֲכַל רִמּוֹק הִיא מִקְוִיָּה מִן
הַדּוֹקֵן וְלֹא מִטּוֹ עַד דְּגָמָהּ בְּרִכָּה
הַעֲבֹדָה: וּפְסָן נִמְי'. בְּזִכְרֹת אִם
בְּחֻטְאֵי טו'. יִשְׂאֵל הֵכִי אִיחָתָה הַעֹבֵד
לִפְנֵי הַתִּיבָה לֹא יַעֲנֶה אִם אֶחָד
הַכֹּהֲנִים מִפְּנֵי הַעֲדִירָיו וְאִם אֶחָד
הֵבֵן אֵלֶּה הוּא לֹא יִשָּׂא אֶת כַּפֵּי שֶׁלֹא
מִיִּזְרָק דְּמָמוֹ שָׂבוֹיִו לִתְפַּלְמֹו וְלֹא יֵדַע
לִתְהַלֵּל מִיַּד כִּדְשֵׁי שְׁלוֹם אִם בְּחֻטְאֵי
שֶׁהוּא מַלְמִיד כְּדָבָר לֹא חֲטָא עֲשֹׂו
נִשְׂאֵל אֶת כַּפֵּי וְחֹמֶר לִתְפַּלְמֹו: רַעֲפִי.

יִישָׁא אַתּ כּפּוֹי: וְהָא לֹא פִלְס בְּעִצְרוֹ.
 אֲלֵא דַּעֲקָר פּוֹרְחָא וְס"מ מִנִּי בְּהִי
 עֲשׂוּקָר מַעַט רַגְלֵיו לִינָךְ לִגְד הַדּוּק
 בְּעִצְרוֹ: לִבְרַךְ. הַמְצִיא: לְעוֹב שֶׁ
 שׂוֹנֵא בְּדֵי עוֹמְלֵי חֶסֶד בְּחִמּוּן:
 מִדִּירִין בְּזֵרֵי עֵין. וְאִין אֲוֹכֵלִים מַשְׁלֵס:
 כִּי מִסַּם מוֹרֵרֶה הִרְשָׁה. לְעֵיל מִינִי
 מַשְׁמַעִי בְּזֵרֵי עֵין לְחֹרֶבֶת לֵדֵם וְגו'
 כֹּל הוּא יִקְרַן מִנְּהָא וְגו'. כִּי מִסַּם מוֹרֵרֶה
 הִרְשָׁה בְּדֵי עוֹמְלֵי חֶסֶד בְּחִמּוּן (פִּרְשִׁימָה). כֹּךְ
 דִּרְכַּס שֶׁל יָדִידִים לְזוֹרֵת חֲטוּס וְשׁוֹעִרִים
 בִּרְשָׁמָם כִּדֵּי שִׁיבּוּרֵה הַעֲשׂוּתֹת לֵאכּוֹל
 וְאֵלּוּ כִּדֵּי הָעֵין מִסַּם מִתְבָּדֵין מוֹזוּת
 שׁוֹרִין בִּרְשָׁמָם בְּעֵינֵי כֹל בְּעַל כּוֹף
 שֶׁאֵךְ עֵין מִמִּירִין בְּזֵין וְאִין נִתְּנִין
 מִמּוֹזוּתֵיהֶן: כִּי כְמוֹ שֶׁזֶר בְּנִפְשׁוֹ.
 שֶׁזֶר זֶה עַל כִּרְחוֹת לִשׁוֹן פֶּעַל הָאֵל
 וְקוֹדֶמֶת מוֹכַחַת מֵעַל שִׁחְלוֹ קִמְץ וְחִלּוֹ
 פֶּתַח וְשִׁמְעָה לְמַעַס כִּלְכּוֹ וְזֶה הָאֲכּוֹל
 מִירֵד וְשִׁמְעִיר בְּנִפְשׁוֹ שֶׁל זֶר עֵין קוֹף
 הָאֵל לִשׁוֹן כִּתְּלֵים הַשׁוֹעִרִים (יִרְמִיָּה טו').
 וּמִמֶּסֶס בֵּן כִּרְקוֹק פִּירְשׁוֹ לִשׁוֹן שִׁיבּוּר
 תְּמִיד הָאֵל מַשְׁמַעֲר כְּמֹה יֵאכֹל זֶה וְעַד
 מִחִ: וּפְטִירָא בְּלֵא מוֹזוּת. כְּלוֹמֵר
 לְמוֹזוּת הַפִּירָךְ וְלֹא הִיָּה לוֹ וְרֵאָה
 אֶחָד נִשָּׂא מוֹזוּת וְכֹא לְחוּסְטַס מִמֶּנּוּ
 לְאוֹמֵם רַעְשׁוֹן וְעַמֵּד זֶה עֵלֵיו וְהִנֵּנוּ:
 בְּלֵא לְוִיִּם. חֲצוּרֵה שִׁילָךְ עֵמֶס:
 בְּשִׁעְרוֹ. דְּלִפְטֵי בְּמִלְחָמָתָא בְּזֵינֵי יִכְיִין
 לְבָא: דְּלֵא לְוִיִּם. וְעוֹמְדִין בְּחִיבֵי
 אֲחֻרֵי הַהֲגִיס לֹא אֲנִיִּים אֲלֵא שִׁאֵין
 הִכְרַחַת חֲצוּבָה עֵלִיִּם לְעִקּוֹר רַגְלֵיהֶם
 וְלֵאכֹל לְפִי הַהֲגִיס לְהוֹיֵת מִתְבָּדֵלִים
 פִּיִּם כְּגַד פִּיִּם כִּדֵּה הַלֶּכֶךְ לֵאמֹר כִּדֵּלִל
 בִּרְכָה דְּרִאמְרִיָּה"ל כִּדֵּה חֲצוּרֹת פִּיִּם כְּגַד
 פִּיִּם: מְזִירָא דְּחֹשׁוּרֵי. לִשׁוֹן בִּירָה.
 שְׁחוּרֵי מִקּוֹם: אֲשִׁישִׁירִי בִּיעֲשִׂירֵה. מִתְקִיָּלָה
 עוֹלִין לְדוּקֹן וְהַעֲרֵשָׁה עוֹנִין אֲמֵן. לֹא
 אֲשִׁישִׁירִי זֶה עֲשִׂירָה לֹא מִשְׁחֵי לְחִרְבָּה

לא חפסקי. בין כהנים מהיות בכלל זרעה דאס כן אין לדבר סוף:
והוא

בל כהן שאינו עולה לדרבן עובר בשלשה עשה. ירושלמי במסכת מיר פרק כהן גדול מהו שיעמא אלס לגשיאת כפיס אחזר דר' אבא בר כהן אמר קמיה ר' יוסי כסס ר' אחא מעמא כהן לגשיאת כפיס שמע ר' אחא אמר אלא לא אמרי ליה כלום חזר ואמר אלו דילמא לא שמע מיניה אלא כיון דלמר ר' יהודה בר פוי כסס ר"א כל כהן שעמד בבה"י ואינו נשא כל כפי עובר בשלשה עשר למימר שמתו עשר דומה למלות לאמר אלא לא אמרית ליה אייתויה ואנא מנתי ליה סורג' אבוי הכי ימידי וממי כתיב נישמא דקיסריא והוי תמן מיתנא וצנא עונתא דגשיאת כפיס ואלא שאלון ליה אחא עונתא דמינאליא ושאלון ליה אמר להון על גשיאת כפיס לא שאליון לי עוב מינלא חזון שאלון ד שמעון בן עזל כל חד וחד מנחון משטח גרמיא ועבר:

הא דס"ק פֿאַרקײַם. ה"ה אַלע
 טײַטן אַלע דעמאָק נעמט ע"י
 מנחת כהונה כמו שאמר נפרק הזרוע
 (ומלך דף קלג.) דמר אב"י מרש הוה
 חטופהא נמתח וכו' עד משקל נמי
 לא שקילנא לבר ממעלי יומא דסיפורי
 לאחזקיי נפשי בכהני ונפרסו דיה
 אבקי ליה עינין. **הא** דאניס' הא
 דאניס' אבקי. דקום מספת ר"ה (דף לה.)
 אמר' דדוקא הני שגגות אבקי
 אבל הני דקיימי במתא לא אבקי:
מחיצה טא. י"ל דדוקא אבקי בלא
 אבקי קמנעני ליה דלא
 בדאבקי פשיטא דמי גרע מתאבס
 שגגות וא"ת אי לא אבקי אמאי
 עדימי מעט שגגות הכהנים בלא
 הפסק מחציה י"ל עס שאחורי הכהנים
 מרחלין בעמלון כלילי אין הכרעה
 חסונה בעיניהם דכתיב אמור להם
 פנים כנגד פנים וסן עומדים אחורי
 עורף אבל הפסק מחציה כיון דלא
 קיימי אחורי עורף לאו מילתא היא דלא
 חזון דקדש קרב כהני. מהאי דאמר
 מס' ר"ה (דף לה.) משמע דה"ל לחפלה
 והכי משמע נמי נפרק כירד ולין
 (פסחים דף פה.) דמן אכר שליטא מקאמא
 מן תמן הלאק ולפיכך בלענין מן
 האקף ולמוח כלמוח אמר רב וכן לחפלה
 ופליגא דר' יהושע בן לוי דאמר רבי
 יהושע בן לוי אפי' מחציה א"י מדקא
 פשיטא סתמא דמר' ממילא דריבי' ש"מ
 דקיימא

וְלֹא רֵאיוֹנָתוֹ וְהִנֵּחֲנָהּ לֹא בֹא לִידָנוּ וּפְסָרְנוּהָ בְּלֹא מִוּנוֹ
בְּלֹא לוֹיִיָּהּ אָמַר אֲדָא א"ר שְׁמַלְאִי בִּיתָּה הִכְסַּת שְׂכֻלָּה
לְמִי מְבָרְכִין אָמַר ר' יוֹרָא לְאַחֵיהֶם שֶׁבְּשֻׁדוֹת אֵינִי
מִנִּימִין בַּר חִיָּיא עָם שְׂאֲחוּרֵי כְהֻנִּים אֵינִן כִּבְלָל
דְּאֻנְסִי הָא רֵלָא אֻנְסִי וְהִתְנִי רַב שִׁמְיִי מִבִּירְתָּא רִישְׁחוֹ
כְּהֻנִּים מִקְצָתָן עוֹלִין וּמוֹקְצָתָן עוֹנִין אִם לֹא קִישֵׁי הָא ר' יוֹרָא
רֵלָא אִישְׁתִּירִי בִי עֲשֵׂהָ גּוֹפֵא תָנָא אַבָּא בְרַב דְּרַבִּי
שְׂאֲחוּרֵי כְהֻנִּים אֵינִן כִּבְלָל בְּרַכָּה פְּשִׁיטָא אִרְיִי בִּי
חִיבָה לֹא מִפְּסָק מַחֲצִיָּה מֵאִי ת"ש ^ואָמַר רַבִּי
מַחֲצִיָּה שֶׁל בְּרוֹל אֵינָה מִפְּסַקֵּת בֵּין יִשְׂרָאֵל לְאַבְיֵיהֶם
צֹדְדִין מֵהוּ אָמַר אַבָּא מִר בַּר רַב אֲשִׁי ת"ש דְּתַנְן

לחודייהו הינך כולן עולין ומזכרין לאחיהם שבשדות: אריכי באפי ג

עין משפט
נר מצוה

[illegible]

תוספות שאני

[illegible]

(ז) ל"ל דלא בעי עשרה שפיר
לא יד"ח חבל לענון דבר
זכרונה דלרין עשרה ענו
וסי'.

Torah-Box.com
diffusion du judaïsme aux francophones